

Tichá revoluce v Bělorusku

podle článku „Silent revolution in Belarus“ na libcom.org;
LeftWay, Praha

Situace v Bělorusku se nyní přibližuje té během voleb v prosinci 2010. Nyní jsou však protesty rozsáhlejší a s větší podporou veřejnosti.

Po volbách ekonomika země takřka zkolabovala, neboť Rusko přestalo dotovat běloruský režim. Centrální banka pozastavila operace v cizí měně. Mnoho menších bank zkrachovalo. Běloruská měna byla třikrát devalvována, cena většiny zboží vzrostla na dvojnásobek. Malé i velké podniky, které se zaměřovaly na dovoz, krachují, neboť nemají přístup k cizí měně. Cena benzínu prudce vzrostla a byly zavedeny limity na množství, které je možné zakoupit pro jeden automobil.

Sociální neklid narůstá a někteří již dávají najevo nevoli.

7. června se konala druhá akce „Zastavme benzin!“. Pořádali ji řidiči v Minsku a dalších běloruských městech. Zablockovali hlavní ulice se svými auty na protest proti rostoucím cenám benzínu. Akce se celkem účastnilo na 1600 demonstrantů.

12. června zablokovalo asi dvě stě lidí hraniční přechod s Polskem. Většinou se jednalo o lidi, kteří obvykle prodávají benzin a levné zboží do Polska, což je pro ně často jediný možný způsob, jak vydělat nějaké peníze na živobytí. K akci došlo poté, co hraniční hlídka těmto lidem zabránila v přechodu hranic. 13. června se podobná akce konala na jiném hraničním přechodu, s účastí asi padesáti lidí.

Mezitím se zrodil nápad, jak protestovat bez rizika zatčení. Dostal název Tichá revoluce. Myšlenka je následující: Lidé se scházejí na hlavním náměstí ve městě, každou středu a bez symbolů politických stran, vlajek či sloganů. Prostě společně tiše stojí, nebo chodí z jednoho konce náměstí na druhý. Až bude lidí dostatečně mnoho, bude možné zahájit opravdové protesty. Akce byly zorganizovány pomocí sociálních sítí.

První akci autority, novináři i většina veřejnosti ignorovali. O týden později, 15. června, se konala akce podruhé. V hlavním městě Minsku se jí účastnilo více než 1500 lidí, a dalších zhruba tisíc demonstrantů protestovalo v jiných městech. 240 lidí bylo zadrženo - jen za to, že stáli a tleskali.

Prezident Lukašenko akci odsoudil a 21. června přijala vláda zákon, který zakazuje jakákoli hromadná shromáždění na hlavních náměstích měst.

22. června se konala třetí akce v pořadí, účastnilo se jí dvakrát více lidí, než minule, 450 protestujících bylo zatčeno a zbito. Většina zatčených dostala pokutu odpovídající jejich měsíčnímu platu. V solidárních sbírkách však byly vybrány peníze pro většinu z nich, ostatní obdrželi peníze od lidskoprávní organizace.

Pišete rádi? Pak neváhejte a zapojte se do Zpravodaje SDT. Jsou to naše společné noviny! Na fóru zvolte složku

„Nadregionální skupiny“ a v ní klikněte na „Zpravodaj SDT (noviny)“. Najděte si téma odpovídající příslušnému číslu, a odesílejte sem své příspěvky. Můžete se také podělit o své nápady, i když třeba zrovna nemáte čas sami něco napsat. Nenechávejte si pro sebe, o čem byste si zde rádi přečetli, jaká rubrika by se vám ve zpravodaji líbila atd. Jsou to naše společné noviny! Zapojte se!

Archiv čísel naleznete na webové adrese:

<http://skutecnademokracie.cz/zpravodaj>

**My jsme vy! Přidejte se!
Přidejme se!**

Řekněte o SDT svým známým a kamarádům!

**Příště může být ve zpravodaji i váš článek.
Zapojte se!**

Fórum

<http://15m.imcmedia.cz/>

Internetové stránky

<http://skutecnademokracie.cz/>

Zpravodaj SDT

Informační list hnutí SKUTEČNÁ DEMOKRACIE TEĎ!

Po přečtení NEVYHAZUJTE, pošlete to dál; 26. 6. 2011, číslo 2

Řekové nechtějí platit za neschopnost politiků

Rudolf Černý, Praha

Stovky tisíc Řeků v ulicích, generální stávkou, nepokoje. To je současná situace v Řecku. Tamní lidé se nemožou smířit s tím, že mají platit za špatné hospodaření vlád a odmítají „úsporné“ balíčky a další úvěry. V očích zahraničních politiků, včetně těch českých, se Řecko stává odstrašujícím příkladem, který nesmíme následovat. Zapomínají však na to, že tamní krizi způsobili právě politici.

Řecko vstoupilo do Eurozóny v roce 2001. Před přijetím Eura se zde nekonalo žádné referendum, přestože většina lidí s tímto krokem nesouhlasila. První léta vypadala nadějně, státní dluh tehdy přesahoval něco přes polovinu ročního HDP. Zem se ale brzy dostala do vážných finančních potíží kvůli vládě, která dlouhou dobu falšovala statistiky o hospodaření země. Stát neplatil dluhy podle splátkového kalendáře a zhoršení úvěrového hodnocení mělo za následek prudké zdražení půjček, které Řecko nutně potřebovalo na refinancování svých starých dluhů. Podle Eurostatu řecký veřejný dluh dosáhl na konci roku 2010 131% HDP, zatímco v roce 2008 to bylo 99,2 procenta HDP. Na státním dluhu měly také podíl nesmyslné investice. Například letní olympijské hry v roce 2004 stály stát po odečtení všech příjmů přes 12 miliard Euro, tedy čtyřikrát více, než na kolik náklady odhadla politická administrativna v roce 2000. Mnoho miliard Euro také stát „investuje“ například do vojenské výzbroje. Většina obyvatel je zaměstnána ve státní sféře, ta však funguje prudce neefektivně.

Dalším obrovským problémem je korupce. Tvrdí se, že 11% státních peněz mizí nenávratně do „kapes“ soukromých osob bez nulového užítku. K vyšetřování těchto machinací však dochází jen v minimu případů, a když, tak většinou bez výsledků.

Obyčejní lidé tak cítí právem křivdu. Inflace prudce roste, lidé mají splácet dluhy, za které nemohou, banky jsou na pokraji krachu, a nikdo neví, co bude zítra. Vláda žádá další finanční injekci na úrovni šestiměsíčního HDP. Ta však má být použita jen na refinancování starých dluhů tak, aby stát nezkrachoval. Žádný užitek z něj obyčejní lidé mít nebudou, ba naopak.

Řecko: Jedná se o pomoc?

LeftWay, Praha

Minulý týden jednali zástupci Eurozóny a Mezinárodního měnového fondu o tom, zda poskytnou Řecku další mnoha-miliardovou finanční injekci (pravděpodobně opět v hodnotě 110 miliard euro). Prakticky neexistuje rádio, televize, noviny, natož politik, který by nám o záležitosti nereferoval jako o „pomoci Řecku“. Jedná se ale skutečně o pomoc?

Pokud Řecko chápeme nikoli jako řecké ekonomicko-politické elity, ale jako řecké pracující a řecké nezaměstnané, řecké děti, studenty, seniory, jako obyčejné lidi, rodáky či přistěhoválce, zjišťujeme, že pro ně všechny znamená tato „pomoc“ devastaci jejich životů. Přiblížit nám to může například skutečnost, že od přijetí podmínek posledního „záchraného balíčku“ z května loňského roku přišlo o práci na čtyři sta tisíc lidí. Nyní si podvodnou povahu finanční (nebo také smrtící) injekce uvědomuje v Řecku již skoro každý.

Jak řekl novinář Stilianos Chris Stimidis v rozhovoru pro Russia Today: „Všichni v Řecku vědí, že všechny ty peníze, všechny ty miliardy jsou na deriváty a cenné papíry bank, jdou na dluhopisy, nepřicházejí do reálné ekonomiky Řecka. I ten poslední občan v Řecku ví, že ty peníze ze všech těch půjček nejdou do reálné ekonomiky.“

Důvod, proč Evropská Unie dává řeckému státu peníze, není solidarita. Leda snad solidarita s bankéři.

Pokud řecký stát vyhlásí platební neschopnost (částečný či úplný bankrot), budou tím nejdříve zasaženi největší věřitelé, tedy německé a francouzské banky. Jejich soukromé ztráty pak budou větší, než kolik je pro ně politická cena současné finanční injekce, placené z veřejných rozpočtů.

Korupce v ČR aneb sranda, z které mrazí

LeftWay, Praha

V článku „Řekové nechtějí platit za neschopnost politiků“ padla zmínka o velmi vysoké korupci v řeckém veřejném sektoru. Vrátime se na chvíli do střední Evropy a podíváme se zběžně na dvě zprávy, které proběhly českými médii (konkrétně server novinky.cz). Přestože informace na Novinkách i v jiných velkých médiích jsou většinou nevalné kvality a postrádají kontext, tyto dvě zprávy mluví sami za sebe.

V první se hovoří o tom, že experti se shodují, že kdyby se podařilo korupci eliminovat, odpadl by problém s financováním penzijní reformy či nutnost zvyšovat daň z přidané hodnoty. Ano, dokonce i oficiální „experti“, jejichž představitelství rozhodně nesahá za horizont dnešní diktatury bankovních institucí, znají jiné řešení, než necitlivé škrty a plošné zvyšování daní.

V druhé zprávě-rozhovoru odpovídá místopředsedkyně Věci Veřejných Karolína Peake na otázku, co si myslí o tom, že policisté přinesli do Sněmovny žádost o vydání Víta Bárty a bývalého poslance za VV Jaroslava Škárky. Peake říká: „Dvacet let tu za korupci nikdo nebyl zavinený. A najednou to má být někdo z VV? To ve mně vzbuzuje pochybnosti.“ Působí to jako politická satira, že? Jeden by se až smál. Avšak jen než si uvědomí, že Věci Veřejné stojí spolu s TOP 09 a ODS za největším útokem na naše sociální práva v novodobých dějinách.

A pak ať se někdo diví, že jsme rozhořčení!

Řecko v událostech

z webu [From the Greek Streets, www.occupiedlondon.org/blog](http://www.occupiedlondon.org/blog)
přeložil LeftWay, Praha

20. června, pondělí

Řecký premiér Papandreu se vyjadřuje k neutuchajícím protestům a táboření na řeckých náměstích, zejména na parlamentním náměstí Syntagma v Aténách. Prohlašuje, že lidové hnutí ochabuje.

21. června, úterý

O půlnoci má Papandreuova staronová vláda požádat parlament o vyslovení důvěry.

Hnutí skutečná demokracie vyjadřuje svou důvěru premiérovi po svém: *Vyzýváme přátele a spolubojovníky, aby naplnili náměstí po celém Řecku. Vyzýváme odbory jednotlivých pracovišť, aby se k nám na Syntagmě připojili. Voláme zemědělce, zaměstnance, nezaměstnané, malé a střední podnikatele, Řeky i přistěhovalce, matky a děti, seniory. Na jejich násilí odpovídáme: Naše zbraň je solidarita a odhodlání. A dodáváme: "Hráč na lyru stojí navzdory jejich střelbě."*

Od večerních hodin se rozrůstá desetitisícový dav na náměstí Syntagma. V přímém přenosu z Atén oznamuje zpravodajka BBC, že řecký premiér se chystá požádat o důvěru pro svou vládu. Doprovod jejím slovům dělá mohutný ryk protestujících.

22. června, středa

Premiér získává v parlamentu důvěru. V půl třetí v noci z ničeho nic zaútočí na demonstranty policie, do akce se zapojí i nechvalně proslulé motorizované jednotky DIAS. V přilehlých ulicích vyrostle několik barikád. Z reproduktorů zní hudba, část protestujících tancuje, ostatní se potýkají s policií. Po přibližně jedné hodině útok policie ustane, zanechává za sebou alespoň jedno raněné.

Tento den rovněž vláda ohlašuje, že v pátek 24. června předloží zákon o Střednědobém plánu parlamentu. Hlasování o Střednědobém plánu je oznámeno na začátek následujícího týdne.

23. června, čtvrtek

Odbory svolávají na 27. a 28. června dvoudenní generální stávkou. Je to první dvoudenní stávka v Řecku po mnoha letech.

Hnutí Skutečná demokracie teď volá po „48 hodinách v ulicích“. K této příležitosti vydávají prohlášení, jehož překlad si můžete přečíst níže.

VYSVĚTLIVKY

1: Papandreu rezignoval poté, co minulý čtvrtek tváří v tvář obrovským lidovým protestům vypověděli někteří spolustraníci poslušnost a odmítli hlasovat pro druhé kolo úspěšných opatření, pro takzvaný „Střednědobý plán“. Ten zahrnuje například divokou privatizaci veřejného majetku v hodnotě padesát miliard euro (samozřejmě pod cenou), či další snižování platů a důchodů. Vzpětí však Papandreu představil novou vládu starých tváří, se kterou plánuje nadále prosazovat Střednědobý plán.

Aktuální prohlášení Sněmu z náměstí Syntagma v Aténách, pátek 24. 6. 2011

přeložil LeftWay (Praha) podle: www.occupiedlondon.org/blog

Milí přátelé, bratři a sestry,

Jsme ti, kdo už měsíc bojujeme na náměstí Syntagma v Aténách. Organizujeme se pomocí přímé demokracie, bez jakýchkoli politických stran. Náš hlas je náš každodenní lidový sněm.

My jsme rozhořčení, neboť jimi rozhodují za nás bez nás a dávají naši budoucnost do zástavy. Vnučují nám půjčky, díky kterým neprosperují běžní lidé, ale vláda a banky. Jsme rozhořčení, protože se snaží použít proti nám bankrot jako odstrašující prostředek. A nejen, že nás chtějí zastrážit, oni se rovněž snaží poštvat skupiny lidí proti sobě.

- **Nechceme již další „pomoc“.**
- **Odmítáme rozprodej veřejného vlastnictví.**
- **Nesouhlasíme se Střednědobým plánem.**
- **Nechceme socializaci ztrát a privatizaci zisků.**

Připoj svůj hlas k našemu.

Obětují nás, ale i tebe, jen aby malá skupina mohla nabývat bohatství. Dneska jsme tu my, Zítřka tu budeš i ty. Každý den jsme v ulicích.

Každou neděli se stovky tisíc občanů scházejí na náměstích po celém Řecku, se Syntagmou v srdci dění.

Střednědobý plán neprojde.

Novináři mlčí, my ne.

Naléháme na lidi po celé Evropě a na všechny odbory, aby organizovali solidární akce v den, kdy se bude o Střednědobém plánu hlasovat.

Pojďme všichni společně, a vezměme si své životy zpět!

Mýtus o líném Řeku

LeftWay, Praha

Také jste v novinách četli, že Řekové si žili nad poměry? Že řecká krize vznikla kvůli přílišným zaměstnaneckým výhodám, kterým se Řekové těšili, kvůli třináctým či čtrnáctým platům, které si vymohly odbory, kvůli předčasnému odcházení do důchodu, kvůli „flákačské kultuře“, prostě proto, že Řekové jsou líná prasata?

Podívejme se tedy, jak si žili skuteční Řekové, respektive naprostá většina Řeků, mimo vládnoucí politicko-ekonomické elity. Zaměříme se na údaje z let před rokem 2010, tedy ještě než na řecké obyvatelstvo plně dolehla tíha krize a finanční „pomocí“ Mezinárodního měnového fondu a Evropské Unie. Nyní je totiž situace ještě mnohem horší.

Podle Eurostatu se Řecko ve srovnání průměrných platů zemí Eurozóny v roce 2006 zařadilo mezi státy v dolní třetině příslušné tabulky. Minimální řecká mzda byla ve stejný rok ve srovnání s tou ve Velké Británii, Francii, nebo Belgii téměř poloviční.

Tolik omiláné třinácté a čtrnácté platy jsou přítom do statistiky započítány. Již v roce 2009 žilo 20% Řeků pod místní hranici chudoby, tedy za méně než 60% průměrného platu. Pokud jde o počet ročně odpracovaných hodin, jsou řečtí pracující dlouhodobě v čele statistiky členských zemí OECD, kam patří i většina zemí Eurozóny. Řeky v počtu ročně odpracovaných hodin předčí už jen Jihokorejci!

Do těchto statistik nejsou započítáni přistěhovalci, které řecký stát dlouhodobě zneužívá jako levnou pracovní sílu a jejichž životní podmínky jsou ještě horší.

Sečteno a podtrženo, v případě Řecka můžeme pozorovat velmi intenzivní a zcela lživou propagandu většiny komerčních i veřejnoprávních, českých i zahraničních médií. My však neuvěříme, že Země je placatá!

Vyrůstal jsem v demokracii??

Luděk Navrátil, Hodonín

Vyrůstal jsem v domněni, že žiju v pravé demokracii. Tam, kde existuje spravedlnost, kde zlé se trestá a dobré rozvíjí. Je mi 22 let, a čím jsem starší, tím více zjišťuji, jak strašně jsem se mýlil. Rozhodují zde peníze a moc, nikoli obecná prospěšnost. Vládnou zde zájmové skupiny, zloději a korupčníci.

Nesjem na svoji rodnou zemi hrdy. Jsem hrdy pouze na tu část národa, která dokázala bojovat za svobodu a zlepšení poměrů, ať už za Rakouska-Uherska, nacistické okupace nebo komunismu. Ve jménu těchto lidí bychom měli v boji pokračovat, jinak by přišlo jejich úsilí na zmar. Spousta z nich položila i život za lepší budoucnost našeho národa. Nenechme si prosím plivat na naši zemi. Vylepšme naši republiku tak, abychom na ni znovu mohli být hrdí jako za 1. republiky. Náš národ má obrovský potenciál.

Nebojme se revoluce

Zlín

Dne 19. června v 16 hodin jsme se setkali v sadu Svobody ve Zlíně, kde proběhla demonstrace na podporu Španělského hnutí M15. Ale v žádném případě jsme se nesešli jenom kvůli tomu. To setkání bylo úspěšné: diskutovali jsme, navrhlo se, jak pracovat dále a jak se organizovat.

Není chvíle pro zbytečné proslovky, chceme pouze říci, že my, lidé z Moravy, jsme rozhořčení současnou situací v systému: Ten nám říká, že nás zastupuje, ale bez mandátu občanů zavádí celou řadu reforem, které podkopávají naše každodenní životy a kradou naši budoucnost.

To není konfrontace mezi ONI a MY. Chceme ten systém změnit! Aby fungovala Skutečná Demokracie, ne jenom u moci se střídající politické skupiny, které pouze uskutečňují to, co jim diktuje MMF, EU, NATO a jiné mezinárodní pakty a organizace.

Česká Skutečná DEMOKRACIE TEĎ!!! není ideologické hnutí. Je politické ve smyslu, že se chceme podílet na správě naší země novým, spravedlivým způsobem.

Právě teď se musíme sjednotit a manifestovat naši nespokojenost. Naši zbraní je informovanost, musíme se stát středem zájmu veřejnosti.

Chystáme se individuální iniciativou vybudovat webovou stránku pro DRY Zlín a začít šířit informace. Budeme se také dále setkávat, oslovovat občany v našem okolí a připravovat další setkání. Chceme se účastnit sněmů ve větších městech, jednak proto, abychom početně posílili demonstrace, jednak kvůli koordinaci s ostatními skupinami v republice.

Nebojme se revoluce! Těšíme se na lepší budoucnost! Chceme skutečnou demokracii!!!